

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR KROATIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS SUSITARIMAS DĖL PREKYBINIO IR EKONOMINIO BENDRADARBIAVIMO*

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Kroatijos Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos Susitariančiosiomis Šalimis,
suprasdamos prekybinio ir ekonominio bendradarbiavimo tarp Susitariančiųjų Šalių svarbą abipusei ekonominei ir socialinei plėtrai,
norėdamos sukurti palankias įvairiapusės ir harmoningos jų ekonomikos plėtros sąlygas, prekybiniuose ir ekonominiuose santykiuose vadovaudamosi lygiateisiškumo, abipusės naudos ir tarptautinės teisės principais,
siekdamos plėtoti prekybą pagal Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) nuostatas,
s u s i t a r ė:

1 straipsnis

Susitariančiosios Šalys pagal jų galiojančius įstatymus ir kitus teisės aktus skatina ilgalaikį, nuolatinį ir abipusiai naudingą tarpusavio prekybinį ir ekonominį bendradarbiavimą.

2 straipsnis

Susitariančiosios Šalys suteikia viena kitai didžiausio palankumo statusą visais klausimais, susijusiais su:

- mūito ir bet kuriais kitais mokesčiais, susijusiais su importu ar eksportu;
- muitų mokesčių ir rinkliavų rinkimo būdais;
- su įvežimu ir išvežimu susijusiomis taisyklėmis bei formalumais, įskaitant procedūras, susijusias su muitiniu įforminimu, tranzitu, sandėliavimu ir perkrovimu;
- visais tiesioginiais ar netiesioginiais vidaus mokesčiais, taikomais importuotoms prekėms;
- mokėjimo būdais ir tų mokėjimų pervedimais;
- prekių pardavimo, pirkimo, gabenimo, paskirstymo ir naudojimo vidaus rinkoje tvarka.

3 straipsnis

Didžiausio palankumo statusas netaikomas:

- a) privilegijoms ir lengvatoms, kurias viena iš Susitariančiųjų Šalių teikia kaimyninėms šalims norėdama palengvinti pasienio prekybą ir pasienio pervežimus;
- b) privilegijoms ir lengvatoms, kurias viena iš Susitariančiųjų Šalių teikia trečiajai šaliai dėl jos esamo ar būsimio dalyvavimo muitų sąjungoje, buvimo laisvos prekybos zonoje arba kitose regioninio ekonominio bendradarbiavimo formose;
- c) privilegijoms, kurios yra suteikiamos besivystančioms šalims pagal preferencinės prekybos susitarimus.

4 straipsnis

Šio Susitarimo nuostatos nėra aiškinamos taip, kad užkirstų kelią Susitariančiosioms Šalims priimti ar įgyvendinti priemones:

- a) būtinas apsaugoti jų mokėjimų balansą;
- b) būtinas sveikatos apsaugai, visuomenės moralei, tvarkai ar saugumui palaikyti;

* Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintas 2003m. sausio 21 d., įsigaliojo 2003m. sausio 31 d.

c) būtinas užkirsti kelią arba pašalinti žalą vietinei pramonei ar grėsmę jai, įskaitant žalą, padarytą nesažininga prekybine veikla;

d) būtinas apsaugoti žmonių gyvybę ir sveikatą, gyvūniją ir augmeniją, aplinką ar užkirsti kelią grėsmei jai;

e) susijusias su prekyba ginklais, amunicija, karo reikmenimis ar kitomis medžiagomis, vykdoma tiesiogiai ar netiesiogiai karinių formuočių aprūpinimo tikslais;

f) susijusias su branduolinėmis medžiagomis, jų šaltiniais ar radioaktyviais šalutiniais produktais, išskyrus tas, kurios gali būti reikalingos medicinai.

Šios apsaugos priemonės yra taikomos remiantis nediskriminavimo principu pagal Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) nuostatas ir ypač, bet ne išimtinai, pagal Sutartį dėl rinkos apsaugos priemonių.

5 straipsnis

Prekių ir paslaugų importas ir eksportas tarp Susitariančiųjų Šalių vyksta sutarčių tarp Susitariančiųjų Šalių fizinių ir juridinių asmenų pagrindu. Nepaisant to, Susitariančios Šalys gali atitinkamų institucijų lygmenyje sudaryti apsirūpinimo pirmo būtinumo prekėmis sandorius.

Susitariančiosios Šalys analizuoja savo prekybinių ir ekonominių santykių būklę ir siekdamas tolesnės tarpusavio ekonominių santykių plėtros keičiasi atitinkamais duomenimis ir informacija.

6 straipsnis

Kiekviena Susitariančioji Šalis suteikia kitai Susitariančiajai Šaliai palankias sutarčių dėl prekių ir paslaugų teikimo sudarymo bei jų įvykdymo sąlygas.

7 straipsnis

Visi tarpusavio prekybos atsiskaitymai ir mokėjimai tarp Susitariančiųjų Šalių yra vykdomi laisvai konvertuojama valiuta pagal jose galiojančius įstatymus ir kitus teisės aktus.

Tarpusavio mokėjimai tarp šių dviejų valstybių taip pat gali būti vykdomi ir pagal kitus susitarimus dėl atsiskaitymų, sudarytus Susitariančiųjų Šalių fizinių ar juridinių asmenų, taip pat bet kurios trečiosios valstybės finansinių įmonių, turinčių teisę užsiimti finansinėmis operacijomis ar teikti tokias paslaugas, pagal abeiose valstybėse galiojančius įstatymus ir kitus teisės aktus.

8 straipsnis

Siekdamas skatinti tolesnį prekybinių ir ekonominių ryšių tarp abiejų šalių plėtojimą, Susitariančiosios Šalys suteikia viena kitai lengvatas, būtinas dalyvauti mugėse ir parodose jų teritorijose, leisdamos įvežti ir išvežti be maito mokesčio:

a) komercinės vertės neturinčius pavyzdžius ir reklaminę medžiagą;

b) įrankius ir priemones, įvežamas surinkimo ar remonto tikslais, su sąlyga, kad tie įrankiai ir priemonės bus grąžinti;

c) prekes, gabenamas į muges ir parodas, su sąlyga, kad jos nebus parduodamos ar kitaip perleidžiamos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, kurioje jos buvo eksponuojamos, be kompetentingų to Susitariančiosios Šalies institucijų sutikimo;

d) tarptautinėje prekyboje naudojamus specialius kontenerius, kurie bus grąžinami.

9 straipsnis

Susitariančiosios Šalys skatina abiem pusėms naudingą bendradarbiavimą bei plėtoja savo veiklą žemės ūkio, lengvosios pramonės, energetikos, susisieikimo, ryšių ir informatikos bei kitose abi šalis dominančiose srityse. Pagal savo galiojančius įstatymus ir kitus teisės aktus Susitariančiosios Šalys sudaro palankias sąlygas viena kitos investicijoms, bendrų įmonių, įmonių, firmų, bankų, bendrovių, prekybos ir vertybinių popierių biržų, užsienio prekybos atstovybių steigimui jų teritorijose.

10 straipsnis

Susitariančiosios Šalys susitaria sudaryti Jungtinę komisiją, kuri prižiūri šio Susitarimo įgyvendinimą, siūlo prekybinio ir ekonominio Susitariančiųjų Šalių bendradarbiavimo skatinimo priemones; taip pat sprendžia bet kokius ginčus, kylančius tarp Susitariančiųjų Šalių dėl šio Susitarimo aiškinimo ir vykdymo. Ši Jungtinė komisija susirenka į posėdį vienos iš Susitariančiųjų Šalių pageidavimu, diplomatiniais kanalais sutartu laiku ir sutartoje vietoje.

11 straipsnis

Šio Susitarimo įsigaliojimo metu ir bet kada vėliau jo nuostatos gali būti keičiamos Susitariančiųjų Šalių sutartu būdu. Tokios pataisos įsigalioja tada, kai Susitariančiosios Šalys praneša viena kitai apie visų konstitucinių procedūrų, reikalingų pataisų įsigaliojimui jų teritorijose, įvykdymą.

12 straipsnis

Šis susitarimas nedaro įtakos teisėms ir įsipareigojimams, įgytoms ir prisiimtiems galiojančiais tarptautiniais susitarimais, kurių šalimis yra Lietuvos Respublika ir Kroatijos Respublika.

13 straipsnis

Šis Susitarimas įsigalioja antrojo raštiško Susitariančiųjų Šalių pranešimo apie sąlygų, pagal jų nacionalinę teisę reikalingų šiam Susitarimui įsigalioti jų teritorijose, įvykdymą gavimo diplomatiniais kanalais dieną.

Šis susitarimas galioja penkerius metus nuo jo įsigaliojimo dienos ir savaime atnaujinamas kiekvienais metais. Norėdama denonsuoti šį susitarimą, Susitariančioji Šalis diplomatiniais kanalais raštu praneša apie tai kitai Susitariančiajai Šaliai ne vėliau kaip prieš šešis mėnesius iki einamojo galiojimo termino pabaigos.

Denonsavus šį Susitarimą, jo nuostatos toliau taikomos neįvykdytoms prievolėms pagal jo galiojimo metu sudarytas sutartis.

Pasirašyta Vilniuje 1999 m. spalio 15 d. dviem originaliais egzemplioriais, kiekvienas iš jų lietuvių, kroatų ir anglų kalbomis, visi tekstai vienodos teisinės galios. Kilus nesutarimams dėl šio Susitarimo aiškinimo, remtis tekstu anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

KROATIJOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU